

روی نقطه عطف حرفه‌ای این پنج کارگردان

سال‌های دور از خانه

این روزها سینماهای ایران پنج فیلم جدید روی پرده سینماها دارند، «خانوم» به کارگردانی تینا پاکروان، «ارایش غلیظ» به کارگردانی حمید نعمت‌الله، «خواب‌زده‌ها» به کارگردانی فریدون جیرانی، «آتش بس ۲» به کارگردانی تهمینه میلانی و «شهر موش‌ها» به کارگردانی مرضیه برومند، کارگردان‌هایی که هر کدام با یک فیلم خاص، حال و هوای تازه‌ای را در سینما ایجاد و چه بسا در بچه‌تازهای را به ندای سینما باز کردند. در ادامه نگاهی داریم به این کارگردان‌ها از این دریچه:

تینا پاکروان
«خانوم» اولین فیلم تینا پاکروان است و نمی‌توان خیلی در مورد این که آیا این فیلم نقطه عطف فیلمسازی او است، حرفی زد، اما بسیاری از بازیگران فیلمش عقیده دارند که کارگردانی است که به خوبی می‌داند که قرار است چه کاری انجام دهد، شاید به نام و سن و سال در سینمای ایران جوان باشد، اما تجربه زیادی دارد. تا به حال مجری طرح و تهیه‌کنندگی فیلم‌های خوبی را در کارنامه کاری‌اش دارد ولی در نهایت باید صبر کرد و فیلم‌های بعدی‌اش را دید. بعد از آن است که می‌توان اینطور گفت که آیا اولین فیلم او نقطه عطف کارنامه کاری‌اش هست یا نه؟

حمید نعمت‌الله
بدون هیچ شک و تردیدی می‌توان گفت که «بوتیک» نقطه عطفی برای کارگردان «ارایش غلیظ» است، فیلمی که سال ۸۲ توانست سیمرخ بلورین بهترین فیلم اول را از بیست و دومین جشنواره فیلم فجر دریافت کند. «بوتیک» چند ویژگی مثبت داشت، اما یکی از پررنگ‌ترین ویژگی‌های این فیلم بازی‌های آن است که از آن پس رنگ و بوی جدیدی هم به فیلم‌ها آورد و در همین «ارایش غلیظ» هم تکرار می‌شود.
تهمینه میلانی
سال ۷۷ فیلم‌های خوبی در سینمای ایران

تولید و به‌اکران در آمد. یکی از همین فیلم‌ها «دوزخ» تهمینه میلانی بود. میلانی قبل از ساخت فیلم «دوزخ» فیلم‌های زیادی را ساخت، اما با این فیلم سبک و سیاق تازه‌ای را وارد سینمای ایران کرد، فیلم‌هایی که در آن قهرمان اول زن بود و تمام داستان حول محور او می‌چرخید و رنج‌هایی که می‌کشید را به تصویر در می‌آورد.
فریدون جیرانی
یکی دیگر از فیلم‌های تأثیرگذار سینمای ایران که در سال ۷۷ به نمایش در آمد، «قرمز» فریدون جیرانی بود.
فیلمی که در آن دو سوپرستار به سینمای ایران اضافه شدند و داستانی که ساختش

در آن سال‌ها جرئت زیادی می‌طلبید. اینگونه «قرمز» تبدیل به بهترین فیلم او شد.
مرضیه برومند
مرضیه برومند یکی از تأثیرگذارترین کارگردان‌ها در حوزه کودک است، کارگردانی که به خوبی با حال و هوای بچه‌ها آشناست و آن‌ها را می‌شناسد. فیلم‌ها و سریال‌های زیادی را در همین حوزه از او دیده‌ایم.
از سریال‌هایی همچون «قصه‌های تابه‌تا» و «خونه مادر بزرگ» تا فیلم‌های سینمایی «شهر موش‌ها». بسیاری عقیده دارند که فیلم سینمایی «شهر موش‌ها» نقطه عطف

کارنامه کاری‌اش است، اما از سویی دیگر این عده عقیده دارند تمام کارهای مرضیه برومند

خوب بوده و نمی‌توان بهترین را در کارنامه کاری‌اش انتخاب کرد.

گفتگو با رحمان سیفی آزاد نویسنده و تهیه‌کننده فیلم «خواب‌زده‌ها»

برهم زدن دو دو تا چهارتای زندگی مدرن

تهیه‌کننده و نویسنده بودن به صورت همزمان برای این کار برای شما بار اضافه نبود؟ این همزمانی هم می‌تواند امتیاز مثبتی داشته باشد هم منفی. ولی برای من تجربه خوبی بود. این موضوع باعث شد برای تحقق آن فضای ذهنی که در فیلمنامه داشتیم در مرحله تولید بیشتر تلاش کنیم. اگر دقت کرده باشید این فیلم از لحاظ تولیدی فیلم بسیار گرانی بود و در لوکیشن‌های گرانی فیلمبرداری شده بود. من تمام تلاش را کردم تا نویسنده و تهیه‌کننده بودم همزمان در این کار به تولید اثر لطمه‌ای وارد نکنم.

ایده «خواب‌زده‌ها» از کجا به ذهنتان رسید؟

ایده این فیلم در فضای شهری جامعه امروز برای من ایجاد شد. مردم در زندگی امروز با اعداد و ارقام روبرو هستند و به نظر می‌رسد همه چیز برای آن‌ها با دو دوتا چهارتای منطقی جلو می‌رود. بنابراین این کمیت از کیفیت بیشتر مورد توجه قرار می‌گیرد. در زمان گذشته دیدن یک خواب بسیار مورد توجه قرار می‌گرفت. خواب برای بیننده خواب مقدس تلقی می‌شد ولی انسان مدرن دیگر برای خواب‌هایی که می‌بیند اهمیتی قائل نمی‌شود و به آن‌ها توجهی نمی‌کند. تنها چیزی که برای او حائز اهمیت است اعداد و حساب کتاب منطقی

است. در این فیلمنامه هم صرف این که خوابی دیده شده به آن توجهی نمی‌شود بلکه این تعداد خواب بینندگان است که باعث شده موضوع مهم جلوه کند. بنابراین این می‌بینیم که باز کمیت است که باعث توجه به موضوع شده نه کیفیت. چرا که هر چه تعداد بیشتری یک خواب را ببینند احتمال وقوع آن نیز بیشتر می‌شود ولی در گذشته که سقف خانه‌ها آنقدر کوتاه نبود خواب‌ها از اهمیت ویژه‌ای برخوردار بودند.

این که اکبر عبدی در نقش زن به ایفای نقش پیرداز ایدد شما بود یا آقای جیرانی؟ این ایده خواست کارگردان بود. ما برای ساخت این فیلم به ارتباط نزدیک بین کاراکتر اصلی با خاله و مادرش احتیاج داشتیم. بنابراین از طرف محدودیت‌های موجود در سینمای ایران و از طرف دیگر توانمندی آقای عبدی باعث شد ایشان را برای این نقش انتخاب کنیم. به نظر من این نقش آفرینی آقای عبدی در نقش زن از بهترین بازی‌هایی بود که ایشان در نقش زن پوش ارائه داده‌اند.

چون نگاه در استفاده از ایشان نگاه‌های از روی شوخی نبوده است و اکبر عبدی کاملاً به عنوان یک زن پذیرفته می‌شود. یک نکته‌ای را هم همیشه متذکر شوم. این که مهم‌ترین آسیب از نظر من ضعف در ایجاد موقعیت‌های کمدی است. طنزی که در سینمای ما وجود دارد بیشتر مبتنی بر کلام و رفتار است. شاید به این دلیل باشد که مخاطب ما بیشتر به طنزهای کلامی می‌خندد ولی از نظر من این

موقعیت‌های برخاسته از کمدی موقعیت است که اصالت خنده را در پی دارد. اصالت خنده که معمولاً از تضاد شکل می‌گیرد بر اساس طنز موقعیت است که به وجود می‌آید. البته بعضی نیز در مورد خنده از آن طرف بوم‌فناهند. آن‌ها بر اساس تعریفی که از طنز در ادبیات ارائه شده است، می‌گویند که طنز باید گزنده باشد و اگر گزنده نباشد طنزی سخیف است ولی من این موضوع را به این شکل سخت‌گیرانه قبول ندارم. البته باید توجه داشت که نگارش در حوزه کمدی و طنز کاری بسیار دشوار است.

در «خواب‌زده‌ها» کاراکتر اصلی فیلم کسی را در خواب می‌بیند و متوجه می‌شود چیز زیادی از عمرش باقی نمانده و در صدد حلالت طلبیدن بر می‌آید. این موضوع هم در سینمای ایران و هم در سینمای جهان پرداخته‌ای در درام داشته است. به نظر شما روایت «خواب‌زده‌ها» چه تفاوتی با اینگونه روایت‌ها داشت که باعث شد به آن بپردازید؟

در آن فیلم‌ها این خود خواب است که نفساً اصالت پیدای می‌کند ولی در «خواب‌زده‌ها» خواب، محور حرکت نیست بلکه این تعداد خواب بیننده‌هاست که خواب را مهم جلوه می‌دهد. همانطور که گفتیم برای من در

این فیلم پرداختن به کمیت به جای کیفیت موجود در جامعه شهری اهمیت داشت. تعداد کسانی که خواب دیده‌اند مهم هستند نه خود خواب. حتی در فیلم هم می‌بینیم که کاراکتر اصلی برای حلالت طلبیدن، باز به سراغ اعداد و ارقام و معامله برای بخشیده شدنش می‌رود. پس مسئله بخشیده شدن در اینجا اصالت پیدا نمی‌کند بلکه این بیدار شدن از زندگی خواب‌ده‌هاست که اصالت پیدا می‌کند.

در بعضی از قسمت‌های فیلم، خرده داستان‌هایی مطرح می‌شوند که به دنبال آن‌ها روایت دچار پیچیدگی شده و خط اصلی داستان تحت تأثیر قرار می‌گیرد. مثلاً داستان فرعی شخصیتی که شقایق فراهانی نقشش را بازی می‌کند و سعی دارد از شخصیت اصلی به نوعی کلاه برداری کند یکی از این خرده داستان‌هاست که در روایت ایجاد پیچیدگی کرده و ما را از داستان اصلی دور می‌کند. این پیچیدگی‌ها از نظر شما تا چه حد توجه‌پذیر است؟

از نظر من قصه پیچیده‌ای وجود ندارد. همه قصه‌های مطرح شده در جهت تکامل داستان و در همان راستا مطرح می‌شوند. همه افراد در این داستان به نوعی سعی می‌کنند در راستای رسیدن به خواسته‌های خود در کنار کاراکتر اصلی قرار بگیرند و با حضور خود به تکمیل روایت داستان کمک کنند.

چقدر فساد اصالتی در بازی خود توانسته‌اند نقش‌ها را که شما در نگارش فیلمنامه مد نظر داشتید، ایفا کنند؟

نه تنها فساد اصالتی بلکه تمام بازیگران حاضر در فیلم به بهترین شکل توانستند به ایفای نقش بپردازند و تمام توان خود را برای خلق شخصیت‌هایشان به کار بستند. حتی آقای عبدی که بارها در نقش زن پوش ظاهر شده در این فیلم شخصیت کاملاً متفاوتی از خود نشان می‌دهد.

کار جدیدی در دست تولید ندارد؟

در صدد هستیم اولین تجربه کاری‌ام در زمینه کارگردانی را ارائه دهم و این روزها در حال نگارش فیلمنامه آن هستیم. این کار یک فیلم سینمایی است که طبق پیش‌بینی‌های انجام شده تا آبان، کار نگارش آن به انجام می‌رسد.

نکته

چند نکته‌ای که باید قبل از تماشای «آتش بس» بدانید

این روزها جدیدترین فیلم تهمینه میلانی بازی بهرام رادان، میترا حجار، گوهر خیراندیش، مهرانه مهین ترابی، آتیلا پسیانی و... روی پرده سینماهاست. فیلمی که در هفته‌های اول اکران با اقبال خوبی از سوی تماشاگران روبرو شده است و به نظر می‌رسد که این استقبال همچنان ادامه داشته باشد. اگر هنوز فرصت تماشای فیلم را به دست نیآورده‌اید به شما پیشنهاد می‌کنیم که همین چند نکته اساسی را در مورد فیلم بخوانید و بعد تصمیم به دیدن فیلم بگیرید.

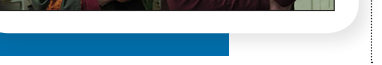
یک: برخلاف «آتش بس ۱» این فیلم را باید دارای محتوایی غنی تر دانست و آمیخته‌ای از مفاهیم روان‌شناسی نوین و اسلام در آن به چشم می‌خورد. هر چند که نویسنده و کارگردان این کار در مصاحبه‌های گفته بود که حرف‌های قدیمی مذهبی نزد من و علم روز روان‌شناسی را به تصویر کشیده است، اما به نظر می‌رسد حتی ناخودآگاه مفاهیمی اسلامی هم در این فیلم جاری‌گرفته‌اند. شاید بهترین تعریف محتوای خود را خود خاتم میلانی ارائه داده، آنجا که گفته است: «آتش بس ۲ انتقادی طنز به روابط زوج‌هایی است که تحصیلات و امروزی هستند، اما روابط بین خود دچار مشکلند و باید به مشاور مراجعه کنند»

دو: هر چند دکتر مشاور راهنمای‌های خوبی هم به این زوج می‌کند، اما متأسفانه یکی از مهم‌ترین مشکلات را نادیده می‌گیرد و هیچ توجهی به آن نمی‌کند، آنجا که به شیوه آشنایی این زوج که منجر به ازدواج شده اشاره می‌شود، عشق دختر به پسر در کافه تریا آن هم به خاطر خال گوشه پشت گوش که از نظر دختر شبیه قورباغه و جالب است معیار ازدواج است؟ چه بسا یکی از دلایل مهم اختلافات خانوادگی همین نحوه آشنایی‌ها و عدم توجه به معیارهای اسلامی و حتی عرفی جامعه اصیل ایرانی است.

سه: یکی از نکات مثبت فیلم جملاتی است که از زبان دکتر مشاور صادر می‌شود و آن این است که: «عیب یکدیگر را باید پوشش دهیم نه این که زن و شوهر عیوب یکدیگر را به رخ هم بکشند»

چهارمین نکته بازی گرید به همان نکته اول، این که تهمینه میلانی در تمام فیلم نشان داده است که مشاور خانواده هیولای بزرگی نیست. او به شدت دوست دارد در فیلم‌هایش این تابو را بشکند که «گر به دکتر روان‌شناس مراجعه کنیم، حتماً دیوانه و مجنون هستیم»

«اوبه خوبی و به روشنی قصد دارد به خانواده‌های ایرانی نشان دهد که مشکلات برای همه وجود دارد و اگر به این مشکلات رسیدگی نشود، تبدیل به کوه بزرگی خواهد شد که از بین بردن آن راحت نیست در نهایت باید نگاه کلی می‌توان اینطور گفت که فیلم «آتش بس ۲» یک فیلم خانوادگی است و خانواده‌ها و بنیانش را دوست دارد.

چهارمین نکته بازی گرید به همان نکته اول، این که تهمینه میلانی در تمام فیلم نشان داده است که مشاور خانواده هیولای بزرگی نیست. او به شدت دوست دارد در فیلم‌هایش این تابو را بشکند که «گر به دکتر روان‌شناس مراجعه کنیم، حتماً دیوانه و مجنون هستیم»

«اوبه خوبی و به روشنی قصد دارد به خانواده‌های ایرانی نشان دهد که مشکلات برای همه وجود دارد و اگر به این مشکلات رسیدگی نشود، تبدیل به کوه بزرگی خواهد شد که از بین بردن آن راحت نیست در نهایت باید نگاه کلی می‌توان اینطور گفت که فیلم «آتش بس ۲» یک فیلم خانوادگی است و خانواده‌ها و بنیانش را دوست دارد.

چهارمین نکته بازی گرید به همان نکته اول، این که تهمینه میلانی در تمام فیلم نشان داده است که مشاور خانواده هیولای بزرگی نیست. او به شدت دوست دارد در فیلم‌هایش این تابو را بشکند که «گر به دکتر روان‌شناس مراجعه کنیم، حتماً دیوانه و مجنون هستیم»

«اوبه خوبی و به روشنی قصد دارد به خانواده‌های ایرانی نشان دهد که مشکلات برای همه وجود دارد و اگر به این مشکلات رسیدگی نشود، تبدیل به کوه بزرگی خواهد شد که از بین بردن آن راحت نیست در نهایت باید نگاه کلی می‌توان اینطور گفت که فیلم «آتش بس ۲» یک فیلم خانوادگی است و خانواده‌ها و بنیانش را دوست دارد.

«اوبه خوبی و به روشنی قصد دارد به خانواده‌های ایرانی نشان دهد که مشکلات برای همه وجود دارد و اگر به این مشکلات رسیدگی نشود، تبدیل به کوه بزرگی خواهد شد که از بین بردن آن راحت نیست در نهایت باید نگاه کلی می‌توان اینطور گفت که فیلم «آتش بس ۲» یک فیلم خانوادگی است و خانواده‌ها و بنیانش را دوست دارد.

«اوبه خوبی و به روشنی قصد دارد به خانواده‌های ایرانی نشان دهد که مشکلات برای همه وجود دارد و اگر به این مشکلات رسیدگی نشود، تبدیل به کوه بزرگی خواهد شد که از بین بردن آن راحت نیست در نهایت باید نگاه کلی می‌توان اینطور گفت که فیلم «آتش بس ۲» یک فیلم خانوادگی است و خانواده‌ها و بنیانش را دوست دارد.

«اوبه خوبی و به روشنی قصد دارد به خانواده‌های ایرانی نشان دهد که مشکلات برای همه وجود دارد و اگر به این مشکلات رسیدگی نشود، تبدیل به کوه بزرگی خواهد شد که از بین بردن آن راحت نیست در نهایت باید نگاه کلی می‌توان اینطور گفت که فیلم «آتش بس ۲» یک فیلم خانوادگی است و خانواده‌ها و بنیانش را دوست دارد.

«اوبه خوبی و به روشنی قصد دارد به خانواده‌های ایرانی نشان دهد که مشکلات برای همه وجود دارد و اگر به این مشکلات رسیدگی نشود، تبدیل به کوه بزرگی خواهد شد که از بین بردن آن راحت نیست در نهایت باید نگاه کلی می‌توان اینطور گفت که فیلم «آتش بس ۲» یک فیلم خانوادگی است و خانواده‌ها و بنیانش را دوست دارد.

«اوبه خوبی و به روشنی قصد دارد به خانواده‌های ایرانی نشان دهد که مشکلات برای همه وجود دارد و اگر به این مشکلات رسیدگی نشود، تبدیل به کوه بزرگی خواهد شد که از بین بردن آن راحت نیست در نهایت باید نگاه کلی می‌توان اینطور گفت که فیلم «آتش بس ۲» یک فیلم خانوادگی است و خانواده‌ها و بنیانش را دوست دارد.

«اوبه خوبی و به روشنی قصد دارد به خانواده‌های ایرانی نشان دهد که مشکلات برای همه وجود دارد و اگر به این مشکلات رسیدگی نشود، تبدیل به کوه بزرگی خواهد شد که از بین بردن آن راحت نیست در نهایت باید نگاه کلی می‌توان اینطور گفت که فیلم «آتش بس ۲» یک فیلم خانوادگی است و خانواده‌ها و بنیانش را دوست دارد.

«اوبه خوبی و به روشنی قصد دارد به خانواده‌های ایرانی نشان دهد که مشکلات برای همه وجود دارد و اگر به این مشکلات رسیدگی نشود، تبدیل به کوه بزرگی خواهد شد که از بین بردن آن راحت نیست در نهایت باید نگاه کلی می‌توان اینطور گفت که فیلم «آتش بس ۲» یک فیلم خانوادگی است و خانواده‌ها و بنیانش را دوست دارد.

«اوبه خوبی و به روشنی قصد دارد به خانواده‌های ایرانی نشان دهد که مشکلات برای همه وجود دارد و اگر به این مشکلات رسیدگی نشود، تبدیل به کوه بزرگی خواهد شد که از بین بردن آن راحت نیست در نهایت باید نگاه کلی می‌توان اینطور گفت که فیلم «آتش بس ۲» یک فیلم خانوادگی است و خانواده‌ها و بنیانش را دوست دارد.

فیلم سینمایی «دوزخ»

فیلم سینمایی «دوزخ» به عقیده بسیاری از منتقدان یکی از بهترین فیلم‌های کارنامه تهمینه میلانی است. فیلمی که زلته بودن آن به اندازه دیگر فیلم‌های میلانی چندان محسوس نیست، به طوری که مردان نیز به خوبی توانسته‌اند با آن ارتباط برقرار کنند. سکانس پایانی فیلم «دوزخ» یکی از تأثیرگذارترین لحظات این فیلم بود. فرشته:

پس هیچ وقت نمی‌فهمم من اینجا بودم / رویا نه هیچ وقت فرشته: فک کنم دوست داشتم مثل به زندانی که زندان یانش دو سه دار. دلم نمی‌خواست بمیره... دلم برایش می‌سوخت / رویا: چیه عزیزم؟ / فرشته: حالا من باید چی کار کنم؟ / شوهر رویا: زندگی / فرشته: مطمئن نیستیم بنوتم. یادم رفته. باید فکر کنیم. باید بچه‌ها رو دست تنها بزرگ کنیم. یعنی می‌تونم؟ / باید صبور بود و واقع بین. بچه‌ها باید باشونی بینین. باید بفهمی بایاشون مرده‌وای من چقد کار دارم / رویا: رویا / فرشته: به احساس عجیبی دارم. مثل به برنده از آمدن اما مال ندارم / رویا: می‌فهمم / فرشته: تو فکر می‌کنی چه بلایی سرم می‌آید / رویا: هیچ بلایی. تو فقط به مدتی ضعیف و مرخص شدی. باید بخوابی... عمیق هم بخوابی. بعدش موفق می‌شی می‌تونی تصمیم بگیری... فرشته مطمئنم، من تو رو خوب می‌شناسم / فرشته: می‌تونم برم تمرین رانندگی... برم کلاس کامپیوتر... به کاری بکنم. تو فکر می‌کنی منو دانشکده قبول کنه؟ / رویا: باید سعی کنی / فرشته: بچه‌ها... اونارو به من می‌دن؟ به عموشون یا به بابا بزرگشون؟ اه... خدا به من صبر بده... چقدر من کار دارم... باید مبارزه کنم. رویا / فرشته: جانم...

مردهای میلانی محکوم هستند

احمد طالبی‌نژاد از منتقدان جدی فیلم‌های تهمینه میلانی است. به عقیده او میلانی در فیلم‌هایش تمام مردان را بد، خائن و خبیث نشان می‌دهد و از واقعیت فاصله می‌گیرد. او در یک گفتگو با یکی از روزنامه‌های صبح دربار فیلم «آتش بس ۲» حرف‌های جالبی زده که بخش‌هایی از آن را در ادامه می‌خوانید:

یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های خاتم میلانی در «آتش بس» و مجموعه فیلم‌هایی که درباره روابط زن و شوهری ساخته، این است که احساس می‌کند در این جدال مردان هستند که حق زن‌ها را می‌خورند. از نظر ایشان در این فیلم‌ها مردها همه محکوم هستند. این تصور غلطی است.

بارها در باره آن نوشته‌ام و به خود خاتم میلانی هم گفته‌ام که چرا تصور می‌کنی مردها عامل تیر روزی و بدبختی زن‌ها هستند؟ چرا فکر می‌کنید مردها ذاتاً خائن، خبیث، زورگو و مستبد هستند؟ یک‌بار به شوخی به ایشان گفتم شما بهترین همسر دنیا را دارید، نمی‌دانم این خشم و غضب نسبت به مردان از کجا می‌آید؟ زنان ما خودخواه شده‌اند. به این دلیل که در طول قرن‌ها مورد ستم جامعه مردسالار بوده‌اند و الان که تحصیلاتی کسب کرده‌اند، احساس می‌کنند باید مستقل باشند و نباید به شیوه سنتی مطیع مرد باشند. بحران‌ها از همینجا شروع شده...

عکس‌نویس

تا همین چند وقت پیش در مسابقات والیبال بانوان هنرمند شرکت می‌کرد، به مجامع عمومی خیره می‌کردم و هر قدر در حوزه کاری‌اش (بازیگری سینما و تلویزیون) کم کار شده بود، بیشتر در بین مردم می‌شد او را دید. حالا خبر رسید که «شهره سلطانی» ۴۵ ساله، دچار بیماری سختی شده، بیماری‌ای که بازیگر فیلم‌های «قرمز»، «ادم برفی» و «حس پنهان» و سریال «روزی روزگاری» را به بیمارستان کشانده است. برایش دعا کنیم به بهانه همین عکس که تله‌فیلمی به نام «پیکرک» بازی کرده و آخرین فعالیت هنری‌اش محسوب می‌شود.

تا همین چند وقت پیش در مسابقات والیبال بانوان هنرمند شرکت می‌کرد، به مجامع عمومی خیره می‌کردم و هر قدر در حوزه کاری‌اش (بازیگری سینما و تلویزیون) کم کار شده بود، بیشتر در بین مردم می‌شد او را دید. حالا خبر رسید که «شهره سلطانی» ۴۵ ساله، دچار بیماری سختی شده، بیماری‌ای که بازیگر فیلم‌های «قرمز»، «ادم برفی» و «حس پنهان» و سریال «روزی روزگاری» را به بیمارستان کشانده است. برایش دعا کنیم به بهانه همین عکس که تله‌فیلمی به نام «پیکرک» بازی کرده و آخرین فعالیت هنری‌اش محسوب می‌شود.

تا همین چند وقت پیش در مسابقات والیبال بانوان هنرمند شرکت می‌کرد، به مجامع عمومی خیره می‌کردم و هر قدر در حوزه کاری‌اش (بازیگری سینما و تلویزیون) کم کار شده بود، بیشتر در بین مردم می‌شد او را دید. حالا خبر رسید که «شهره سلطانی» ۴۵ ساله، دچار بیماری سختی شده، بیماری‌ای که بازیگر فیلم‌های «قرمز»، «ادم برفی» و «حس پنهان» و سریال «روزی روزگاری» را به بیمارستان کشانده است. برایش دعا کنیم به بهانه همین عکس که تله‌فیلمی به نام «پیکرک» بازی کرده و آخرین فعالیت هنری‌اش محسوب می‌شود.

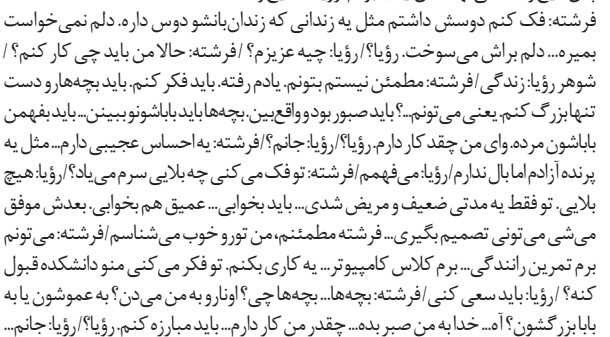
تا همین چند وقت پیش در مسابقات والیبال بانوان هنرمند شرکت می‌کرد، به مجامع عمومی خیره می‌کردم و هر قدر در حوزه کاری‌اش (بازیگری سینما و تلویزیون) کم کار شده بود، بیشتر در بین مردم می‌شد او را دید. حالا خبر رسید که «شهره سلطانی» ۴۵ ساله، دچار بیماری سختی شده، بیماری‌ای که بازیگر فیلم‌های «قرمز»، «ادم برفی» و «حس پنهان» و سریال «روزی روزگاری» را به بیمارستان کشانده است. برایش دعا کنیم به بهانه همین عکس که تله‌فیلمی به نام «پیکرک» بازی کرده و آخرین فعالیت هنری‌اش محسوب می‌شود.

تا همین چند وقت پیش در مسابقات والیبال بانوان هنرمند شرکت می‌کرد، به مجامع عمومی خیره می‌کردم و هر قدر در حوزه کاری‌اش (بازیگری سینما و تلویزیون) کم کار شده بود، بیشتر در بین مردم می‌شد او را دید. حالا خبر رسید که «شهره سلطانی» ۴۵ ساله، دچار بیماری سختی شده، بیماری‌ای که بازیگر فیلم‌های «قرمز»، «ادم برفی» و «حس پنهان» و سریال «روزی روزگاری» را به بیمارستان کشانده است. برایش دعا کنیم به بهانه همین عکس که تله‌فیلمی به نام «پیکرک» بازی کرده و آخرین فعالیت هنری‌اش محسوب می‌شود.

دیالوگ‌باز

فیلم سینمایی «دوزخ» به عقیده بسیاری از منتقدان یکی از بهترین فیلم‌های کارنامه تهمینه میلانی است. فیلمی که زلته بودن آن به اندازه دیگر فیلم‌های میلانی چندان محسوس نیست، به طوری که مردان نیز به خوبی توانسته‌اند با آن ارتباط برقرار کنند. سکانس پایانی فیلم «دوزخ» یکی از تأثیرگذارترین لحظات این فیلم بود. فرشته:

پس هیچ وقت نمی‌فهمم من اینجا بودم / رویا نه هیچ وقت فرشته: فک کنم دوست داشتم مثل به زندانی که زندان یانش دو سه دار. دلم نمی‌خواست بمیره... دلم برایش می‌سوخت / رویا: چیه عزیزم؟ / فرشته: حالا من باید چی کار کنم؟ / شوهر رویا: زندگی / فرشته: مطمئن نیستیم بنوتم. یادم رفته. باید فکر کنیم. باید بچه‌ها رو دست تنها بزرگ کنیم. یعنی می‌تونم؟ / باید صبور بود و واقع بین. بچه‌ها باید باشونی بینین. باید بفهمی بایاشون مرده‌وای من چقد کار دارم / رویا: رویا / فرشته: به احساس عجیبی دارم. مثل به برنده از آمدن اما مال ندارم / رویا: می‌فهمم / فرشته: تو فکر می‌کنی چه بلایی سرم می‌آید / رویا: هیچ بلایی. تو فقط به مدتی ضعیف و مرخص شدی. باید بخوابی... عمیق هم بخوابی. بعدش موفق می‌شی می‌تونی تصمیم بگیری... فرشته مطمئنم، من تو رو خوب می‌شناسم / فرشته: می‌تونم برم تمرین رانندگی... برم کلاس کامپیوتر... به کاری بکنم. تو فکر می‌کنی منو دانشکده قبول کنه؟ / رویا: باید سعی کنی / فرشته: بچه‌ها... اونارو به من می‌دن؟ به عموشون یا به بابا بزرگشون؟ اه... خدا به من صبر بده... چقدر من کار دارم... باید مبارزه کنم. رویا / فرشته: جانم...

تا همین چند وقت پیش در مسابقات والیبال بانوان هنرمند شرکت می‌کرد، به مجامع عمومی خیره می‌کردم و هر قدر در حوزه کاری‌اش (بازیگری سینما و تلویزیون) کم کار شده بود، بیشتر در بین مردم می‌شد او را دید. حالا خبر رسید که «شهره سلطانی» ۴۵ ساله، دچار بیماری سختی شده، بیماری‌ای که بازیگر فیلم‌های «قرمز»، «ادم برفی» و «حس پنهان» و سریال «روزی روزگاری» را به بیمارستان کشانده است. برایش دعا کنیم به بهانه همین عکس که تله‌فیلمی به نام «پیکرک» بازی کرده و آخرین فعالیت هنری‌اش محسوب می‌شود.

تا همین چند وقت پیش در مسابقات والیبال بانوان هنرمند شرکت می‌کرد، به مجامع عمومی خیره می‌کردم و هر قدر در حوزه کاری‌اش (بازیگری سینما و تلویزیون) کم کار شده بود، بیشتر در بین مردم می‌شد او را دید. حالا خبر رسید که «شهره سلطانی» ۴۵ ساله، دچار بیماری سختی شده، بیماری‌ای که بازیگر فیلم‌های «قرمز»، «ادم برفی» و «حس پنهان» و سریال «روزی روزگاری» را به بیمارستان کشانده است. برایش دعا کنیم به بهانه همین عکس که تله‌فیلمی به نام «پیکرک» بازی کرده و آخرین فعالیت هنری‌اش محسوب می‌شود.

تا همین چند وقت پیش در مسابقات والیبال بانوان هنرمند شرکت می‌کرد، به مجامع عمومی خیره می‌کردم و هر قدر در حوزه کاری‌اش (بازیگری سینما و تلویزیون) کم کار شده بود، بیشتر در بین مردم می‌شد او را دید. حالا خبر رسید که «شهره سلطانی» ۴۵ ساله، دچار بیماری سختی شده، بیماری‌ای که بازیگر فیلم‌های «قرمز»، «ادم برفی» و «حس پنهان» و سریال «روزی روزگاری» را به بیمارستان کشانده است. برایش دعا کنیم به بهانه همین عکس که تله‌فیلمی به نام «پیکرک» بازی کرده و آخرین فعالیت هنری‌اش محسوب می‌شود.

تا همین چند وقت پیش در مسابقات والیبال بانوان هنرمند شرکت می‌کرد، به مجامع عمومی خیره می‌کردم و هر قدر در حوزه کاری‌اش (بازیگری سینما و تلویزیون) کم کار شده بود، بیشتر در بین مردم می‌شد او را دید. حالا خبر رسید که «شهره سلطانی» ۴۵ ساله، دچار بیماری سختی شده، بیماری‌ای که بازیگر فیلم‌های «قرمز»، «ادم برفی» و «حس پنهان» و سریال «روزی روزگاری» را به بیمارستان کشانده است. برایش دعا کنیم به بهانه همین عکس که تله‌فیلمی به نام «پیکرک» بازی کرده و آخرین فعالیت هنری‌اش محسوب می‌شود.